

Halálos husmérgezés

(A Délmagyarország munkatársától.) Halálosvégű husmérgezésről tett jelentést csütörtökön a szegedi ügyészségnek a kunágotai csendőrség. Major Péter kunágotai földművesnek volt egy beteg kakasa. A kakas másfél hétig húzta maga után az egyik oldalát, azután levágták, hogy megelőzzék a kimulását. Major felesége tollastól forró vízbe tette és reggelig ott hagyta, reggel azután megtisztította. Az állat húsát teljesen egészségesnek látszott. Majorné kettévágta a kakast, az egyik részét megfőzte magának levesnek, a másik részét pedig megsütötte a férjének. Jőzűen együtt fogyasztották el ebédjükét. Másnap az asszony nagyon beteg lett, hányt, erős fájdalomról panaszkodott.

Estére a férfi is rosszul lett. Tanakodni kezdtek, hogy miért lettek mindketten rosszul.

A kakasra gyanakodtak és hogy próbát tegyenek, elhatározták, hogy Major megessen még a kakassült megmaradt részét is és akkor majd meglátják, hogy a kakastól lettek-e betegek vagy mástól, úgy gondolták ugyanis, hogy az újabb kakashus még nagyobb betegséget fog okozni.

A próba sikerült: Major Péter még betegebb lett az elfogyasztott kakas húsától, amire orvost hívtak, aki husmérgezést állapított meg. Hamarosan mindkettőt be kellett szállítani a gyulai kórházba, ahol Majorné jobban lett, a férje azonban meghalt.

A csendőrség véleménye szerint a halál következtetésének valószínű oka az volt, hogy a húst olyan helyen tartották, ahol légy fért hozzá és megfertőzte. A nyomozás folyik.

Az ácsiparosok tiltakoznak a város határozata ellen,

hogy iparosok mellőzésével inségmunka keretében végzik el a dómterei építkezéseket

(A Délmagyarország munkatársától.) Az ipartestület ácsipari szakosztálya csütörtök este értekezletet hívott össze, hogy tiltakozzon a dómterei színpadnak és nézőtérnek az inségmunkák keretében való felépítése ellen. Vlasits István nyitotta meg az értekezletet, ismertette a város ismeretes határozatát, majd Zsivín Mátyás felolvasta a Délmagyarország csütörtöki számában megjelent cikket, amelyben az iparosság vezetői tiltakoztak a képesített iparosok mellőzése ellen.

A cikk felolvasása után Korom Mihály szólt fel és hangdoztatta, hogy a szegedi ácsmesterek nem mondhatnak le jogaikról és ragaszkodniuk kell ahhoz, hogy ezeket a munkákat nekik adják vállalatba. Kijelentette, hogy egy képesített ácsmester hatnyolc segéddel nyolc-tíz nap alatt fel tudná építeni a tribünt, nem kell hozzá 24 ácssegéd négyheti munkája, amint azt eddig csinálták. Lehetetlen helyzetnek tartja, hogy Szeged legjobb tere két hónapig ipartelep minőségűn, a színpad felépítését és lebontását két hét alatt is el lehetne végezni. Nagy megtakarítást jelentene a városnak — mondotta — ha ácsmesterek adná vállalatba a munkát, mert az inségmunka minimális munkabérek mellett jóval többbe kerül, a munkások négyheti munkabére a felépítésnél 2400 pengőt, a lebontáskor 1200 pengőt tesz ki. Szerinte a mostani tribün nem méltó az egész ország közönségének figyelmét felkeltő szegedi szabadterei játékokhoz, diszesebb ki-

vítelt kellene építeni, az sem kerülne többé. Felhívja az ácsmestereket, hogy senkise jelentkezzék erre az inségmunkára.

Bakcsi Sándor azt tette szóvá, hogy a tribün építésére rengeteg anyagot használnak fel, azért is kerül ilyen sokba. Budapesten az eucharisztikus kongresszusra épített tribünön huszszor ennyi embert helyeztek el és mégsem használták fel rá ennyi anyagot.

Vlasits István és Korom Mihály együttes indítványára ezután elhatározta a szakosztály, hogy a

dómterei építkezésekhez nem küld ki senkit sem a tagjai közül, a szakosztály nem vállalja a felelősséget a munkáért,

az értekezletről értesíti az ipartestületet és úgy az ipartestületnél, mint az Ácsiparosok Országos Szövetségénél

tiltakozását jelenti be a képesített ácsiparosokat ért mellőzés miatt,

egyben felkéri a budapesti központot, hasson oda az iparügyi miniszternél, hogy

a város megváltoztatása döntését

és még az idén ácsmester kisiparosnak adja vállalatba a dómterei építkezéseket.

Ezután az ipartestület átiratát ismertette az elnök, amely szerint építkezéseknél, tata-

rozásoknál földszintnél magasabb épületeken állványokat csak építőmester és ácsmester állíthat fel, szobafestőmestere, vagy kőművesmester nem. A szakosztály megteszi a szükséges lépéseket aziránt, hogy amennyiben észrevennék, hogy jogosulatlan egyén állít fel állványokat, jogukban álljon rendőrhatalósági beavatkozással is megakadályozni a munkát.

Az idő

A Meteorológiai Intézet jelenti este 10 órákor. Időjóslat: Mérsékelt nyugati, északnyugati szél, változó felhőzet, helyenként, főleg nyugaton és északon záporosó és zivatar, a meleg kissé mérséklődik.

Egy bön utja

a rabbi-bírószágtól a szegedi ítélőtábláig

Felmentették az okirathamisítással vádolt makói kereskedőket

(A Délmagyarország munkatársától.) Godinger Mózes és Goldstein Ernő makói kereskedők egy közös üzlet elszámolásában nem tudtak megegyezni s elhatározták, hogy elmennek a rabbihoz s felkérlik, hogy legyen közöttük bíró s döntse el, hogy ki tartozik fizetni a másiknak. A differencia kitett 170 pengőt s Deutsch Lipót makói alrabbi felhívta a feleket, hogy 170 pengőről kiállított bont tegyenek le nála s aki a pert megnyeri, annak ki fogja adni a bönokat. Goldstein átadta a bont, átadta Godinger is, de ő nem a saját nevét írta a bön alá, hanem az apjának, Godinger Mayer makói hagymakereskedőnek nevét.

A rabbi többször hívta magához a feleket tárgyalás végett, de hol az egyik, hol a másik nem jelent meg s amikor Godinger már többször elmaradt, kiadta Godinger által aláírt bont Goldsteinnek, azonban azzal, hogy a papi döntésnek később is köteles lesz magát elávetni s a bont csak akkor értékesítheti, ha már a döntés megtörtént. Goldstein megkanta a bont, nyomonban továbbadta egy kisvárdai kereskedőnek, aki azt előbb bemutatta az öreg Godingernek, később, mert Godinger Mayer nem fizetett, beperelte Godinger Mayert, de most már nem a rabbi, hanem a kisvárdai járásbíró előtt. Godinger Mayer azonban letette az esküt, hogy a bont nem ő írta alá, amire a pert megnyerte. Goldstein viszont feljelentést tett Godinger Mózes ellen okirathamisítás miatt, mert az apja nevét írta a bön alá, mire azonban a nyomozás befejeződött, az ügyészség mindkettejük ellen vádiratot adott, Godingert okirathamisítással, Goldsteint pedig hamis okirat felhasználásával vádolta, de megvádolta az ügyészség ugyanezzel a büncselekménnyel a hamis okirat kiadó Deutsch Lipótt is. Minthogy azonban Deutsch Lipót meghalt, az ellene megindult eljárást közbeszűntették.

A szegedi törvényszék bűnösnek is mondotta ki a vádlottakat s Godinger Mózeset két, Goldstein Ernőt, a feljelentőt pedig egy hónapra fogházra ítélte. Fellebbezés folytán a szegedi ítélőtábla Nagy Antal-tanácsa tárgyalta az ügyet, a főügyészség részéről Horánszky Miklós főügyész helyettes jelent meg. Godinger Mózeset dr. Dettre János, Goldstein Ernőt pedig dr. Burger Béla védte. Az ítélőtábla a védők előterjesztésére bizonyítást foganatosított s kihallgatta azokat a tanukat, akik igazolták, hogy Godinger Mayer, az apa, mindig elismerte fia ügyleteit és kötelezettségvállalásait mindig teljesítette s ebben az esetben is többször kijelentette még a polgári per megindulása előtt, hogy kifizeti Goldstein követelését, ha azt a rabbi megítéli.

Az ítélőtábla a főügyész és a védők előterjesztésének meghallatása után megváltoztatta a törvényszék ítéletét és mindkét vádlottat felmentette a vád alól. Goldsteint azért, mert nem látta bizonyítottnak, hogy az okirat hamisított voltáról tudott. Godinger Mózeset pedig azért, mert magát apja felhatalmazottjának tekintette, biztos lehetett abban, hogy ha a rabbi ítélete fizetésre fogja kötelezni, az apja helyette fizetni fog s így nem tudhatta azt, hogy az okiratot bizonyítékként fel fogják használni.

A felmentő ítélet ellen a főügyész helyettes semmiségi panaszt jelentett be.

Fájdalommal tudaljuk, hogy imádásig szeretett feleség, anyja és nagyanya

Sandberg Henrikné
Tauss Ida

hosszu szenvedés után elérte husz éven át óhajlott vágyát és megért életében mindig gyászolt fiához.

Temelése péntek délután 4 órákor.

Külön villamos fél 4-kor a Dugonics térről.